

דוד פרלוב, אמן, קולנוען
 ומורה דרך בקולנוע התיעודי הישראלי
 (1930-2003)

תמונות שצילם במשך חמישים שנה. ב-1985 זכה פרלוב בתואר עמית כבוד של המחלקה לקולנוע ב"בית צבי" וב-1995 הוענק לו פרס האקדמיה הישראלית לקולנוע – פרס אופיר למפעל חיים. ב-1999 זכה פרלוב בפרס ישראל לקולנוע. לאחר מותו זכתה יצירתו הקולנועית לחשיפה בין-לאומית רחבה. ב-2005 הקדיש "מרכז פומפידו" בפריס רטרוספקטיבה מקיפה ליצירתו הקולנועית, ובעקבותיה הוצגו סרטיו של פרלוב באירופה, בברזיל ובארגנטינה. בשנת 2013 הופק הסרט "עקבות בירושלים" – מחווה של יוצרי קולנוע ישראליים לסרטו "בירושלים".

פרלוב מצלם מחלון ביתו

נולד בריו דה ז'אנירו שבברזיל. צאצא למשפחה חסידית שהתיישבה בצפת במאה התשע-עשרה. אביו עבד כקוסם והוא גדל אצל סבו שהיגר מארץ-ישראל לברזיל. ב-1952 עבר לפריס ועבד כעוזר של מנהל הסנימטק. ב-1958 עלה לישראל והחל ליצור סרטים. אחד הראשונים בהם הוא הסרט הדוקומנטרי "בירושלים" (1963), הנמנה עם החשובים והמשפיעים בתולדות הקולנוע הישראלי. הוא ביים שני סרטים עלילתיים: "42:6" (1969) – ביוגרפיה של דוד בן גוריון – ו"הגלולה" (1972), על-פי תסריט של נסים אלוני. ב-1973 החל לעבוד על הסרט "יומן", שאותו צילם בעצמו במהלך עשר שנים. סרט זה, המתעד את חייו של פרלוב וחיי משפחתו על רקע אירועים משמעותיים במדינה, היה לאבן דרך בעשייה הדוקומנטרית בעולם. פרלוב לימד בחוג לקולנוע של אוניברסיטת תל-אביב והיה מורה נערץ שהעמיד מאות תלמידים. ב-1989 החל ללמד בבית-הספר "סם שפיגל" לקולנוע ולטלוויזיה. בשנותיו האחרונות עשה את הסרט "תצלומי 1952-2002", ובו כלל